

## Skild från hugen

Månegarm

Sjung, med sinne och håg i natt  
Ljud, vår urgamla ton från visdomens brunn  
Dröm, må du famna mig och leda mig hän  
I väg, genom dvalan bära min färd

Jag lämnar hamn  
Genom dvalan bära min färd, jag lämnar hamn

Flög över hav, red över land och berg  
Girig lärt av sejdande ljud och valans konst  
Mötte kamp med ovän som av Gagnråd lärt  
Död av Odens stav

Strider - med spjut som smitts i ord  
Naglad av runans kraft  
Sårad - av stål som mörkret stöpt  
Där som hugen skiljs

Faller ned i tidens djup  
Ned i skuggor då hugen från hamnen skiljs  
Slagen och förvillad till en plats  
Där som solen aldrig ler  
Vart nu än vägen går, i förtvivlan ses inga spår  
Förlorat allt, förlorad själ  
Där hugen aldrig mer finner hem

Jag söker min hamn, men glömmer mitt namn  
Ropen ger inget svar, i tomhet vandrar jag kvar

Jag ser de jag högt har älskat men svek  
De står vid en kropp förvriden och blek

Aldrig mer ska valans stav stå i min hand  
Liksvanens dräkt ska aldrig lånas till mig  
Tövade kvar i skymningsresans kala land  
Död i vanvett och sorg

Faller ned i tidens djup  
Ned i skuggor då hugen från hamnen skiljs  
Slagen och förvillad till en plats  
Där som solen aldrig ler  
Vart nu än vägen går, i förtvivlan ses inga spår  
Förlorat allt, förlorad själ  
Där hugen aldrig mer finner hem